

Dette er i korte Træk de nøgne Fakta med Hensyn til denne Sag, og det forekommer mig, at der er saa meget, der taler til Gunst for dette Andragende, og at det foreligger saa klart og godt oplyst, at det er underligt, at Finansudvalget ikke har villet henvise det til Ministeren. Jeg vil nu haabe, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig til Forslaget, og dersom Ministeren gør det, antager jeg ogsaa, at den ærede Ordfører vil stille sig velvillig til Sagen, og det skulde glæde mig meget, om dette lille Andragende maatte blive fremmet. Jeg tillader mig altsaa hermed at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Der foreligger saaledes Forslag om at henvise to Andragender til mig. Det første angaar en Lærer Rosendal. Denne Henvi- ning kan jeg tage imod og ogsaa tage imod den saaledes, at det ikke er *Skolen*, der skal have Understøttelse, men at det derimod skal undersøges, hvorvidt der er Grund til at give *Manden* en Understøttelse for sin Virksomhed i Folkeskolens Tjeneste. Det har jeg nemlig en Formodning om, at der kan være Grund til. Manden er, saa vidt jeg skønner efter det Kendskab, jeg har til ham — jeg kender ham ikke nærmere —, en Mand, der med et idealistisk Syn paa Folkeskolen og paa Opdragelsen i det hele taget har baaret adskillige Savn for at fremme de Ideer, som han mente vare Skolen mest tjenlige, og der kan antagelig være Grund til at støtte Manden for hans Virksomhed. Det skal nu i Sommer blive nærmere undersøgt, hvorledes det forholder sig med denne hans Virksomhed, hvor vidt den har strakt sig og saa fremdeles. Hvis det da bekræfter sig, hvad jeg nu formoder, at der kan være Grund til at støtte Manden, skal jeg være villig til at stille Forslag paa det kommende Aars Finanslovsforslag om en Understøttelse til ham.

Det andet Andragende, som det er foreslaaet at henvise, angaar Bygningen af et Kapelovre paa Kirkegaarden i Torup Sogn. Over for dette Forslag om Henvi- ning kan jeg udtale, at for saa vidt Tinget maatte beslutte sig til at henvise Andra- gendet, skal jeg være villig til at tage imod Henvisningen og stille Forslag paa Finansloven om et Beløb til Støtte af Op- førelsen af et saadant Kapel. Naar jeg ikke tidligere har kunnet stille Forslaget, er Grunden den, som er anført i Mini-

steriets Afslag til Beboerne, at det jo ikke er Reglen at bevilge saadanne Ting. Det, vi have bevilget, er Bidrag til Opførelse af ny Kirker, og da der her ikke er Tale om Opførelse af en Kirke, men nærmest om Opførelse af et Ligkapel, har jeg ikke ment mig berettiget til at søge et saadant Bidrag, men jeg har stillet mig paa den Maade, at hvis Rigsdagen selvstændig tog Stilling til Sagen og opfordrede mig til at stille Forslag om et saadant Bidrag, kunde jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod. Jeg skal nu selvfølgelig overlade til Tinget, hvilken Stilling det maatte ønske at tage.

Ordføreren (Jens Busk): Det eneste Andragende, som Udvalget har anbefalet at henvise, ere vi efter Ministerens Udtalelser altsaa fuldt enige med ham om, og om, at det bliver Manden og ikke hans Skolevirksomhed, der faar Understøttelsen. Hvad derimod det andet Andragende angaar, vil jeg ærlig tilstaa, at vi i Finans- udvalget med det have baaret os ad, som vi pleje, naar der foreligger Ændringsfor- slag af Medlemmer. Vi holde et Møde om Sagen for atter at overveje den, og det have vi gjort i denne Formiddag. Jeg vil aabent sige, at Ministerens særdeles velvillige Udtalelser her ere i fuldstændig Overensstemmelse med hans Udtalelser i Udvalget. Jeg har noteret i Betænkning- en, om hvilken vi havde Konference med Ministeren, at Ministeren har udtalt om Andragendet, at vi kunde gøre, som vi vilde, han vilde ikke positivt gøre noget, men vilde vi gøre noget, maatte vi om det, han vilde ikke stille sig imod det. Vi toge det, saa til Overvejelse, efter at Ministeren var gaaet, og naar vi i Finans- udvalget ikke vare modne til eller i Stand til at blive enige om at henvise dette Andragende til Ministeren, var det navnlig fordi en Del Medlemmer hævdede, at vi jo egentlig slet ikke vidste, hvad vi her kom ind paa. Der er jo ikke Tale om at bygge en Kirke mere eller mindre. Det er ikke det, de Mennesker ville have. Nej, det, de ville have, er, at der paa Kirke- gaarden, hvor der intet Kapel er, skal bygges et Ligkapel, og da vi vide, at der flere Steder i Landet findes lignende For- hold, maa vi være klar over, at der ikke blot vil blive Tale om det Par Skilling, som det drejer sig om til dette Kapel, og som kun er et Tilskud til det, de paagæl- dende paa Stedet ere villige til at skyde til, men at der fra alle Steder i Landet, hvor der findes lignende Forhold, bagefter